

plejer han at være meget prikken, om jeg maa bruge dette Udtryk, naar jeg tillader mig at tale. Det undrer mig imidlertid meget, at det ærede Medlem havde saa travlt med det ærede Medlem fra Ringløbing, fordi han havde udtalt sig noget skarpt mod Gendarmerne. Vi hørte jo nemlig i Gaar det ærede Medlem udtale, at det egentlig var slemt, at det var saaledes, at en Rigsdagsmand kunde staa op og udtale sig saa skarpt i Oh af Grundloven, og det skulde naturligvis være § 57. Ja det manglede blot, at vi ikke skulde have Lov til at staa op og med Indignation nedlægge en Protest mod Provisorierne. Det manglede blot, at vi skulde komme saa vidt. Det rinder mig i Hu, og det være sagt til Overvejelse for mine ærede Venner — jeg vil just ikke sige paa den anden Side — at da vi fik det ærede Medlem ind i Tinget, var det navnlig det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 3dje Valgtreds (A. Dinesen), der var hans politiske Fader, og det er ganske forstaaeligt, at han var det, jeg henfæster det blot, det er en indstuds Bemærkning, som ærede Medlemmer ville værdsætte efter Fortjeneste. Det ærede Medlem føler sig indigneret over, hvad der er sagt, og kunde ønske, at vi havde en Grundlov, efter hvilken vi her i Salen kunde blive tagne ved Vingebenet. Det ærede Medlems politiske Standpunkt vil nok paa de allerhøjeste Steder faa den Anerkendelse, han søger. Det er saa overordentlig urigtigt, at det maa der absolut en Militærperson til at sige. Jeg kan ikke se andet end, at det ærede Medlem maa kunne forstaa, at naar vi ere komne ud i Provisoriet paa den af mig skildrede Maade, og naar vi ere blevne behandlede, som vi hele Tiden ere blevne det, maa det ærede Medlem virkelig forlade os, naar vi blive indignerede og varme; det er et Bevis paa, at vi tro paa noget, og have en Overbevisning, og det skulde det ærede Medlem virkelig ikke være vred paa os for, eller ønske os hængte for.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvad Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgtreds (Colding) iher udtalte sig mod, var de nedsettende Ytringer af den foregaaende Tale om Gendarmerikorpset, Ytringer, som jeg har paatalt i Dag, og som jeg derfor ikke kan ønske, vi skulle vende tilbage til.

Buff: Jeg skal grumme let holde mig den ærede Formands Paalæg, efterrettelig, fordi jeg nu er færdig med det Punkt. Jeg kommer nu til det næste Punkt, og det var

det ærede Medlems Dmtale af „Social-Demokraten“. Han udtalte sig om den paa den Maade, at han sagde, at han kunde nok forstaa, at f. Eks. et Blad som „Politiken“ nok kunde holdes i Soldaterhjemmet, men et Blad som „Social-Demokraten“ vilde nedbryde det bestaaende Samfund; et saadant Blad maatte ganske selvfølgelig og naturlig udelukkes fra Soldaterhjemmet. (Colding nikker.) Naar, det ærede Medlem nikker bifaldende. Jeg erfarer altsaa, at det er rigtigt, og jeg vil ogsaa nødig gøre ham Uret, — Sandheden kan være slem nok — og det vilde være en Skælm, der vilde gøre det. Det ærede Medlem mente altsaa, at „Social-Demokraten“ var saa nedbrydende og stammelig, at den ikke kunde passere. Det forekommer mig, at de ærede Herrer paa den Side skulde tale grumme sagte om nedbrydende Elementer og Tendenser. Det forekommer mig, at de Herrer paa den anden Side skulde fejse for deres egen Dør først, for de komme og ville fejse for Socialisternes. Jeg har udtalt det i denne Sal før, og jeg gentager det samme, at enten de gøre Revolution fra oven eller de gøre Revolution fra neden, saa er det os Middestandsfolk, som komme til at betale Gibet. Det har Historien altid vist, og derfor kan det for den Sags Skyld være os ligegyldigt; naar det dog skal gaa ud over os, er det lige meget, enten det kommer fra oven eller fra neden. Men nu kan jeg ikke sige andet, end at det Parti, der knæsjætter saadanne politiske Ansættelser, sætter Magten i Rettens Sted for ud af denne Magt at skabe en ny Ret og laver det provisoriske Gendarmeri og provisoriske Straffelove. (Bulme: Og Fæstningen!) ja, og provisoriske Fæstninger, og laver det netop for at kunne hundse os, saa forekommer det mig, at de Herrer lægge, saa godt de kunne, ud til en Revolution fra oven. Jeg kan ikke se rettere, end at enten vi bryde Loven fra oven eller fra neden, saa er det et Brud, og saa er den almindelige Statsborger ikke tjent med det; og dersom den Politik, de Herrer føre, skal føres ud i sine yderste Konsekvenser, gad jeg nok vidst, hvad Forskel der er paa den og paa en Revolution. Derfor skal jeg for mit Vedkommende sige, at de Herrer skulde fejse for deres egen Dør først. Men jeg skal ikke paa nogen Maade skamme mig ved, saa længe vi staa i denne Grundlovs-kamp, at anse Socialdemokraterne her i Landet for vore gode Kammerater i Kampen mod det provisoriske Regimente. Det er en meget god gammel Venstrepolitikk, og det er noget af det, der har forbaudet mig mest i dette Land, at der er nogle, som begynde